חמשה דברים בעולה ט' · מפרש להו ומשיל: **מתני'** ליה רב טוביה לרבה יב) ה' דברים בעולה · היה טועה בניסחה המשנה דברים בעולה והוא תמר בשולח ש"ל בשולח קלמרת כלומר וכי אין בשולח אלא ה' דברים והא קתני ו' דברים שבתודה ומסיק אלא הני שבשולח כלומר חומר בך אי] ונרים בעולה: **בשלמא** להשלותו בתוך עולה דכליל הוא מעטרפין · פירוש מה העולה כתוך כולה כתוך כולה כליל ואינו מפסיד מפני שהוא חשוב כמו לאומרים שלמים (לח ע"ב) פירוש העולה בתוך כולה מכלמים בין בשר ולאומרים פעור שהרי לעו מייב על העלותה אין לחוש על דבר שאכלקבל כפים כדאיתא בחם פ' הבשחט והמעלה(זבחים דף קיח:) ובשר שלמים אינו *למזבח ואכתן כל הפיגולין מעטרפין זה עם זה ואפילו לאומרים ובשר חלב אינו לאומר שולה ולאומרים מעטרפין לזרוק עליה חם ר"ש כלומר שחם אבר ונשחר חלי זית מלאומרים וחלי זית מן בשר העולה זורק כדם כאילו נשחר כולה מחמת חם שהרי הכל מכילה מזבח ואין להם להעטרף זה עם זה אבל בשלמים לח מהלאומרים מכילה מזבח ובשר מכילה חדם ואכילת חדם ואכילה מזבח לח מעטרפים ואפי' לרבי יהושע היא דאמר אין חם מע"פ שאין בשר לדידיה לח בעינן יז) והא דקתני לאוכיל עליה משום פיגול ונותר ומעמ שיהי נזרוק לאוכיל עליה משום פיגול ונותר ומעמ שהזריקה קובעתו לפיגול ובלי היה קרבו מתירין:

בזית בשר וכזית חלב · לו כזית חלב קלמר: **מנחה** מלי עבידתיה · כלומר מלי זריקה דם שייכא הכא לאמר רב פפא מנחת נסכים פירוש שים זכח עם המנחה ואבר כל הזבח וס"ד למימר דכיון דהמנחה קיימת והרי היא תחת הבשר לא מחת הלאומרים ויזרוק קמ"ל דלא: **התרומה** ותרומת מעשר יח) ט' · בגמרא מפרש טעמא משום דכל הני לאוקרו יח) תרומה:

כל הפיגולים וט', וכל הנותרים ט' · בשר חגיגה ביו בריחם ולחייני בכעי לאומיתי כל הנבילות ומעשר וכל השרצים מעטרפים חגא עמי כל הפיגולים:

אבל בשר לא בעינן · פירוש הרחמה והרומת מעשר ותרומה מעשר של דמלי לא צריך לפרושי מ"ש דמעטרפי כלומר שהרי דבר פשוט הוא שהם עומדין בקבלים תרומה: **כל** הנבילות מעטרפות זו עם ז' · כלומר בשר נבלה זו עם בשר נבלה כ) [תמלת]: **אמר** רב לא שנו כא) אלא לעניין טומאה· וס"ק דמתני' כל הנבילות מעטרפות לטומאה לבל לעניין לא מעטרפין אלא מהורים לעניין טומאה לעניין לחייסר דסהורה משום נבלה ואיסור טומאה משום טומאה כב) אבל משום נבילה ליכא דקסבר אין איסור אל על איסור ולו אמר לחילה עמי מעטרפין ואם אמר כי אין פליגי רב ולו בפשוטה דהמתי גב) בעלמא דמעיין דפליגי בחיסור אל על איסור הא מדפריך בסמוך לרב אמי וקא אמי קסבר הוי תנא איסור אל על איסור אלמא אית להו לטולמו אמולמי דפליגי בכא הוי לאוכל מכוון בשוה פרושה בשנגה לחייב עליהן אם האוכל: **גמ'** מאי טעמא כולהו ' איקרו תרומה (ל) גבי ביכורים נמי יז איקרו תרומה *דתניא *יותרומת יד אלו הביכורים ואבל אינך לא צריכא: **מתני'** כל הנבילות *מעטרפין זו עם זו וכל ז) *השקצים מעטרפין זה עם זה: **גמ'** אמר רב לא לחת הדם עד שיסתייר מהן כזית בשר הטיטו לחלת חדם [לו כזית בשר דהיינו לחלת חדם מזבח] *לאכל [לו זית בשר דהיינו לחלת חדם] וחלי זית חלב דלמא לחלת חדם הוא זורק עליו דאין מעטרפין · אבל שולה לדעת בה לחלת חדם לחלי כחלי זית בשר וכחלי זית חלב מעטרפין: ומנחתה לחלי טולה קיימא · ואין שם כלום מן הבשר לה יזרוק: מנחה מלי עבידתיה· מלי זריקה עשוה מנחה: למר לב אמר רב פפא מנחת נסכים · כלומר הלי דקלמר ומנחה לחלי טולה קיימא וכו' *כתותה מנחת הבלה בנסכים קלמר כדכתיב ומנחתם חלת ונו' דקל ס"ד האיל ובהדי זבח קתייתי כגופא דזבח דמיא ואע"ג דלח נשחייר מן הבשר כלום יזרוק עליה לח הדם קמ"ל דלח: **מתני'** ההרומה · הייט תרומה נדולה תני ממלח: ותרומת מעשר · הייט מעשר מן המעשר: ותרומת מעשר של דמלי · שהוח לחד ממלח: והחלה והבכורים מלטרפין זה עם זה לאכול · שלח בכלל מטלן לחך עיסה לח מלין ים טו כדי לחתן לאוכלה: ומלטרפין זה עם זה לכזית לחייב עליהן משום פיגול ונותר ומשום טומלה כמי שנגעו בשני טמחות ומלטרפין זה עם זה לחלישך ולטמיח